

ρί τῆς πόλεως τῆς Ἀθηνᾶς, εἰώπων ἢ ἐφώναζον κατὰ τῆς πολιτείας των καὶ ὑπὲρ τοῦ Φιλίππου, διακαιοῦντες τοὺς φίλους του καὶ ἀδικοῦντες τοὺς ἐχθροὺς του! Ἀλλοίμονον δὲν βλέπετε ὅτι περιπατοῦμεν ὡς ὁ καρκίνος ἀντιστρόφως; Εἶναι δίκαιον, λέγομεν ταπεινῶς, ὅτι ὡς περιφρονοῦμεν τὴν διεφθαρμένην νέαν, πρέπει νὰ περιφρονήσωμεν καὶ τὸν ἀκόλαστον νέον, ὅτι, ὡς ταύτην δὲν θέλομεν σύζυγον, οὕτω ν' ἀποδιώκωμεν καὶ τὸν νέον ὡς σύτροφον πρέπει, καὶ οὕτως εἰμὶ βέβαιοι; ὅτι θέλει ἐκλείψει ἡ διαφθορὰ ἥτις πρὸ πολλοῦ καταμαστιρίζει τὸν ἀρτισύστατον κοινωνίαν μας. Εἶναι ἤδη καιρὸς, καλοῖ μου συμπολίται, νὰ συναίσθανθῆτε τ' ἀληθῆ χρέη σας πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ νὰ σώσετε τῆς ἀδίκου περιφρονήσεως τὸ ἥμισυ μέρος τῆς ἀνθρωπίντητος, εὐρητε ὅθεν τὰ μέσα ἅπερ εἶναι πρόχειρα. Ἀρκεῖ νὰ θέλητε, ὡ νομοθέται, νὰ τὰ νομοθετήσετε, ἀρκεῖ νὰ ἐπιθυμήτε, ὡ ὑπουργοί, νὰ τὰ πραγματοποιήσετε, ἀρκεῖ ν' ἀποφασίσετε, ὡ σοφοί, νὰ διδάξητε καὶ νομοθετήσετε, καὶ τὰ πάντα εὐδοοῦνται πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πολιτείας καὶ τῆς ἠθικῆς. Ἀλλὰ πόσα καλὰ ναυχοῦν καθεκᾶστην καὶ δὲν φροντίζομεν νὰ τὰ σώσωμεν καὶ δὲν φροντίζομεν νὰ λάδωμεν συμπάθειαν καὶν τινὰ; ἀλλοίμονον πόσον κακῶς σκεπτόμεθα καὶ πόσον χαμερπῶς ἀποφασίζομεν! Δεγόμεθα ἐλευθεροὶ καὶ θέλομεν πάσχει πάντοτε ἐὰν δὲν πραγματοποιήσωμεν τὴν ἠθικὴν, ἐὰν δὲν τιμωρήσωμεν τὴν κακίαν καὶ ἐὰν δὲν ἀποσκυβαλίσωμεν τὴν ἀνισότητά.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ὁ Αὐγουστος ἀποθνήσκων κατέλιπεν ἐν τῇ διαθήκῃ του τριακοσίους σεστερσίους εἰς ἕκαστον πολίτην ῥωμαίων, ἐκτελεστὴν δὲ καὶ διανομέα τοῦ κληροδοτήματος κατέστησε Τιβέριον τὸν διάδοχόν του. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ Τιβέριος ἀνέβηκε τὴν διανομὴν, ἀστείος τις θέλων νὰ τὸ ὑπενθυμίση εἰς αὐτόν, μετεχειρίσθη τὸν ἐξῆς τρόπον, ὀλέθριον αὐτῷ ἀποβάντα. Βλέπων διὰ τῆς δημοσίας πλατείας παραπεμπόμενον εἰς τὸν τάφον νεκρὸν τινὰ ἐπλησίασεν εἰς αὐτόν καὶ τῷ ἐλάλησεν εἰς τὸ οὖς. Ἐρωτηθεὶς δὲ τί ἄρα εἶπεν εἰς τὸν νεκρὸν, ἀπεκρίθη. « Παρήγγειλα εἰς αὐτὸν νὰ εἶπῃ εἰς τὸν Αὐγουστον ὅτι ἀκόμη ὁ λαὸς δὲν ἔλαβε τὸ πρῶ αὐτοῦ καταλειφθὲν κληροδοτήμα. Ἄλλ' εἰς τὸν Τιβέριον δὲν εὐπρέστησεν ὁ ἀστεϊσμός, διὸ προσκαλεσάμενος τὸν ἀστείον, καὶ μετρήσας αὐτῷ τοὺς τριακοσίους του σεστερσίους ἀπέστειλεν αὐτὸν ἔπειτα εἰς θάνατον, εἰπών. Ἰπαγε σὺ αὐτὸς νὰ βεβαιώσης τὸν Αὐγουστον ὅτι ἔλαβες τὸ κληροδοτήμα τὸ καταλειφθὲν σοι παρ' αὐτοῦ.

==o==

Ἄντισυνταγματάρχης τις Πρώσσοι, εἰς διαθυσμότητα τεθεὶς ἅμα ὁ πόλεμος τοῦ 1756 ἐτελείωσε,

δὲν ἐπαύετο παρακαλῶν τὸν βασιλέα νὰ τὸν θέτῃ εἰς ἐνέργειαν. Τοσοῦτον δὲ φορτικὸς κατέστη ὥστε ὁ μονάρχης ἀπηγόρευσε νὰ τὸν ἀφήσωσιν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ παρουσιασθῇ εἰς αὐτόν. Χρόνον τινὰ ὕστερον, λίβελλός τις ἀνεφάνη κατὰ τοῦ βασιλέως. Ὁσον δὲ ὀλίγον καὶ ἂν ἐφρόντιζε Φριδερίκος ὁ Μέγας, περὶ τῶν τοιούτων πραγμάτων, ἡ αὐθάδεια ὅμως τοῦ σατυριστοῦ τοσοῦτον διήγειρε τὴν ὀργὴν του ὥστε ὑπεσχέθη πεντήκοντα χρυσοὺς εἰς τὸν καταγγεῖλαντα αὐτόν. Τοῦτο μαθὼν, ὁ ἀξιωματικὸς ζητεῖ τὴν ἄδειαν νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν βασιλέα ὡς ἔχων νὰ διακοινώσῃ αὐτῷ σπουδαῖον ἀπόκρυπον, καὶ εἰσάγεται. Μεγαλειότατε, λέγει τότε τῷ βασιλεῖ, πεντήκοντα χρυσοῦς ὑπεσχέθης εἰς τὸν καταγγεῖλαντα τὸν συντάξοντα λίβελλον τινὰ κατὰ τῆς Μεγαλειότητός σου ὁ συντάξας τὸν λίβελλον τοῦτον εἶμαι ἐγὼ καὶ φέρω τὴν κεφαλὴν μου εἰς τοὺς πόδας σου. Ἀλλὰ τήρησον τὸν βασιλικὸν σου λόγον, καὶ ἐνῷ τιμωρεῖς τὸν ἔνοχον, ἀπόστειλον εἰς τὴν πτωχὴν σύζυγόν του καὶ τὰ πεινῶντα τέκνα του τὴν ὑποσχεθείσαντῶ καταγγεῖλαντι ἀμοιβήν. Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐκόλως ἀνεγνώρισεν τὸν σατυριστὴν καὶ ἐξεπλήχθη διὰ τὸ βάραθρον εἰς ὃ ἡ ἀνάγκη ἐξώθησε ἀξιωματικὸν ἱκανὸν καὶ γενναῖον κατὰ τὰ ἄλλα. Ἀλλὰ τί πρὸς τοῦτο; αὐτὸς ὠμολογεῖ τὴν ἐνοχὴν του. « Ἰπαγε πάραυτα εἰς Σπανδῶ, λέγει ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκεῖ ὑπὸ τὰς ἀλύσεις τοῦ δεσμοτηρίου περιμενε τὰ ἀποτελέσματα τῆς δικαίας ὀργῆς τοῦ βασιλέως σου. — Ἰπακούω, βασιλεῦ, ἀλλ' οἱ πεντήκοντα χρυσοί; — Ἡ σύζυγός σου θὰ τοὺς λάβῃ ἐντὸς δύο ὥρων. Σὺ δὲ λάβε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην καὶ φέρε αὐτὴν εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ φρουρίου Σπανδῶ, ὅστις δὲν θέλει τὴν ἀνοίξει παρὰ μετὰ τὸ γεῦμα. Ὁ ἀξιωματικὸς λοιπὸν κινεῖ καὶ φθάνει εἰς τὸ τρομερὸν δεσμοτήριον ὅπερ προσδιορίζεται ὡς κατοικία του αἰώνιος ἴσως, καὶ παραδίδει τῷ φρουράρχῳ τὴν ἐπιστολὴν. Μετὰ δὲ τὸ γεῦμα ὁ φρουράρχος ἀποσφραγίζει τὴν ἐπιστολὴν, περιέχουσαν τὰ ἐξῆς. « Δίδω τὴν διοίκησιν τοῦ Σπανδῶ τῷ κομιστῇ τῆς παρουσίας, ὅστις θέλει ὑποδεχθῆ μετ' ὀλίγον τὴν σύζυγόν του μετὰ τοὺς ὑποσχεθέντας πεντήκοντα χρυσοὺς. Ὁ δὲ παρὼν διοικητὴς τοῦ Σπανδῶ μετατίθεται εἰς Β. . . ὑπὸ τὴν αὐτὴν ιδιότητα, παρέχω δὲ αὐτῷ τὸν προβιβασμὸν τοῦτον πρὸς ἀμοιβὴν τῶν ἐκδουλεύσεών του. »

Ἰπογεγραμμένος
Φριδερίκος.

Περίληψις.

Οἱ Χρυσοθήρησι, συνέχεια. — Ἡ Μετάνοια, συνέχεια. — Σκηνογραφίαι ἐκ τοῦ βίου τοῦ Ναπολέοντος. — Ἀρχαιολογία. — Ὀλυμπιον. — Ἀλημιστῆς τοῦ ἱ. αἰώνος. — Ποιήσεις. — Ἠθικαὶ Μελέται, περὶ Γυναϊκός. — Ποικίλα.

Εἰκονογραφίαι. Ὀλύμπιον. — Ὁ Μοῦρτος.

Παράρτημα ὁ Ἰποκόμης τῆς Βραζελόννης.